

Dokter en doctor

Hard werken, maar wél een streepje voor

Naast het gewone geneeskundecurriculum kun je veel andere dingen doen. Eén daarvan is promoveren. De dokterstitel heb je wat later op zak, maar dan wel samen met de doctorstitel. Simone Paauw

Heb je tijdens je geneeskundestudie zeeën van tijd over, haal je je tentamens met gemak en loop je warm voor wetenschappelijk onderzoek? Dan valt er buiten het normale curriculum veel te doen. De acht geneeskundefaculteiten in Nederland bieden allemaal een programma voor 'excellent' studenten. Zo kun je deelnemen aan speciale onderzoeksmasters en *honours*-programma's. Ook is het

in één keer

mogelijk om tijdens je geneeskundestudie, dus nog voor je die dokterstitel op zak hebt, te promoveren. Deels parttime, deels fulltime en soms gecombineerd met theoretische vakken of coschappen werk je aan je promotieonderzoek. Je studeert wat later af, maar hebt anderhalf à twee jaar tijdswinst ten opzichte van andere promovendi. En bovendien maak je misschien wel meer kans op je gewenste opleidingsplek. Behalve dat het écht hard werken is, lijken er bijna louter voordelen te zijn. Toch is het een minderheid van de geneeskundestudenten die meedoet aan een MD/PhD-programma. In Groningen bijvoorbeeld starten jaarlijks rond de 25 studenten en in Maastricht 3 of 4. Om tijdens je studie aan een promotietraject te kunnen beginnen, moet je op tijd laten zien dat je belangstelling hebt voor onderzoek. In je eerste of tweede jaar (als student-onderzoeker) meedoen aan onderzoeksprojecten is een belangrijke stap op weg naar het promoveren tijdens de studie.

Verdieping

Tom Seijkens (1986), student en promovendus aan de Universiteit Maastricht is bezig met zijn coschappen, de onderzoeksmaster *cardiovascular biology and medicine* en met zijn promotieonderzoek dat zich richt op de rol van CD40 en CD40L in atherosclerose en hematopoëse. In zijn tweede jaar begon hij met onderzoek als student-assistent. Daarna werd hij gevraagd voor het promotietraject. 'Door in deze fase van mijn studie te beginnen met promoveren, kon ik mijn eigen project opzetten en leiden. Die mogelijkheid zou komen te vervallen als ik eerst mijn coschappen had gedaan. Meestal zet je promotor het onderzoek op. Het combineren met de coschappen is hard werken, maar ook uitdagend. Aan mijn medecoassistenten vertel ik meestal niet dat ik ook aan het promoveren ben. Mensen denken vaak dat je het vertelt om indruk te maken. Maar dat is voor mij geen reden om te promoveren. Ik doe onderzoek omdat ik het uitdagend vind om nieuwe kennis te genereren. En het biedt de verdieping die ik soms mis in de studie.'

Zelfstandig

Judith Kooiman (1987) is student aan de Universiteit Leiden en begon in haar derde jaar met haar promotieonderzoek naar het voorkomen van een tijdelijke afname van de nierfunctie door het intravasculair toedienen van jodiumhoudende contrastvloeistoffen bij CT-scans en endovasculaire procedures. Sinds een jaar werkt ze fulltime als onderzoeker, haar coschappen stelt ze voorlopig uit. 'Voor mijn onderzoek heb ik dagelijks contact met patiënten, dat is bijzonder. Door de patiëntcontacten loop ik tegen dingen aan die ik anders tijdens de coschappen

zou hebben ervaren. Ik heb soms patiënten op controle die net een slechtnieuwsgesprek hebben gehad en daar nog helemaal vol van zijn. Je realiseert je dan dat je te maken hebt met mensen die echt heel ziek zijn. Als ik na het promoveren begin met mijn coschappen, zal een deel van mijn kennis weggezaakt zijn. Maar aan de andere kant heb ik meer ervaring. Het zal wel wennen zijn om met een aios mee te lopen, terwijl ik nu zelfstandig werk.'

Tijdswinst

Sanna op den Dries (1986) studeert aan de Rijksuniversiteit Groningen en is bezig met promotieonderzoek naar galwegcomplicaties na levertransplantatie. Ze is nu ongeveer halverwege haar promotietraject en begint in september met haar coschappen. Tijdens de coschappen staat het onderzoek op een lager pitje, maar zal ze wel proberen een aantal artikelen af te ronden. 'In mijn eerste jaar dacht ik dat promoveren niets voor mij was. Maar toen ik eenmaal met het doen van onderzoek in aanraking kwam, ben ik heel enthousiast geworden. Een van de voordelen van nu promoveren is dat ik anderhalf jaar tijdswinst heb. In Groningen krijgen studenten die promoveren twee jaar salaris voor fulltime onderzoek, terwijl het promotietraject vier jaar in beslag neemt. De andere twee jaar onderzoek doe je tijdens het theoretische deel van de studie of tijdens de coschappen en dan krijg je dus studiefinanciering. Andere promovendi worden wel voor vier jaar betaald en krijgen bovendien een hoger maandsalaris. Maar als je mijn inkomen afzet tegen de studiefinanciering dan is het best veel.'

Opleidingsplek

Kak Khee Yeung (1984) is student aan de VU en is na twee jaar fulltime en twee jaar parttime onderzoek bijna klaar met promoveren. Haar promotieonderzoek gaat over abdominale aorta-aneurysma's en nierfalen. Na een inspirerend college meldde ze zich aan als student-onderzoeker en daarna rolde ze in het PhD-programma. 'Ik vind het heel leuk om onderzoek te doen. De eerste twee jaar heb ik het zelfs onbetaald gedaan en had ik er een bijbaan naast. Pas later realiseerde ik me dat nu promoveren zou kunnen helpen bij het krijgen van een opleidingsplek. Maar er wordt echt niet alleen gekeken naar onderzoekervaring bij de selectie. Het is niet zo dat je geen kans hebt op een opleidingsplek als je niet gepromoveerd bent. Je moet niet gaan promoveren tijdens je studie, omdat dat goed staat op je cv. Je moet het doen omdat je het interessant vindt en enthousiast bent, anders houd je het niet vol. In het buitenland maakt promoveren tijdens de studie trouwens meer indruk. In Taiwan en de VS kreeg ik meteen banen aangeboden tijdens congressen.' *Ais*